

Tekst Hebr. 13:14 lezen Hebr 13:1-17
Ps 25:2

Ds. Reitze van Giffen
(1859-1938)

Geliefde gemeente

XII Art d. geloofs

Zooveel hooger de hemel is boven de aarde, zooveel hooger zijn ook de hemelsche dingen boven de aardsche, want de hemelsche dingen zijn blijvend en eeuwig, maar de aardsche zijn vergankelijk en tijdelijk. Even dwaas als het is met de socialisten onzer dagen oog en hart te sluiten voor de geestelijke, eeuwig blijvende dingen, om alleen een open hart, oog en oor te hebben voor de vergankelijke dingen dezer aarde, even dwaas is het ook met de dooperschen onze harten te sluiten voor de tijdelijke dingen der aarde, om alleen te zoeken de geestelijke dingen. Neen, wij moeten het eene doen en het andere niet nalaten. Wel hebben wij getrouw te zijn in onze roeping, die wij op aarde/

hebben te vervullen, daarin doende wat onze hand vindt om te doen, doch de dingen dezer aarde hebben wij te gebruiken als niet bezittende, weshalve wij deze ook niet als het hoogste goed hebben te zoeken en natejagen, maar als een tijdelijk, voorbijgaand goed slechts hebben tegenieten en tegebruiken. Daarentegen hebben wij met heel de spankracht onzer zielen, onze gedachten, genegenheden en handelingen te richten opdat geestelijk goed, wetende, dat de zoekers daarvan niet naar een tijdelijk, voorbijgaande schat jagen, maar integendeel het oog hebben op een goed, dat blijft tot in alle eeuwigheid. Neen de gedachten en genegenheden der geloovigen mogen niet steeds kruipen over de aarde, maar waar hun schat is, aldaar moet ook hun hart zijn; hun schat is in den hemel en Jezus Christus, daarom moeten ook hunne harten zich gedurig hemelwaarts verheffen tot Jezus Christus/

die zijn erfdeel gekocht heeft met zijn dierbaar bloed. Zoo dan, wetende dat de gedaante dezer wereld voorbij gaat, laat ons daar als een wijs volk niet als ons hoogste goed, het tijdelijk voorbijgaand goed dezer wereld zoeken maar wel het blijvend goed, dat als een onvergankelijke schat der geloovigen in den hemel is weggelegd, acht nemende op het woord van den Apostel Paulus in Hebr. 13:14. Want wij hebben hier geen blijvende stad maar wij zoeken de toekomende. Komt laat ons deze woorden nemen tot uitgangspunt onzer rede. Ik herzeg Hebr 13:14, alwaar wij lezen: Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomende. Voorts zij het mij vergund U achtereenvolgens te wijzen op:

- 1ste De staat der geloovigen in dit leven: Wij hebben hier geen blijvende stad
- 2de Hun roeping: wij zoeken de toekomende./

Aleer wij echter bestraald door den geest der wijsheid en des verstands van onzen Heeren Jezus, overgaan nader u deze punten te ontvouwen, zoo laat ons vooraf met elkander zingen uit 42: 1 en 2

Verklaring.

Gelijk wij weten, heeft de Apostel Paulus deze zendbrief gericht tot de Hebreëen of de geloovigen onder de Joden, waaronder hij zelf ook behoort; vandaar zegt hij: wij hebben hier geen blijvende stad. Tot zijne medegeloovigen onder de Joden, ~~betuig~~ zegt hij deze woorden, hen opwekkende het voorbeeld natevolgen van den Heere Jezus, die gelijk blijkt uit de vooraf gaande verzen van ons hoofdstuk buiten de poort van Jeruzalem geleden heeft te Golgatha; opdat hij door zijn eigen bloed zijn volk zou heiligen. Waar dan de Heere Jezus zijn volk is voorgegaan in lijden, verdrukking en smaadheid, laat ons, wil de Apostel zeggen, ook hierin/

Den Meester navolgen, door gewillig ons kruis op ons te nemen en den smart vollen lijdensweg te wandelen; vandaar zegt Hij: Zoo laat ons dan tot hem uitgaan buiten de legerplaats. Zijne smaadheid dragende. En deze woorden worden door middel van het redegevende want verbonden aan onze tekst woorden: Want wij hebben hier geen blijvende stad. Voorwaar hier beneden op deze aarde is niets bestendig, alles wisselt en verandert ook de steden, hoe groot en machtig ééns, zijn aan de wisseling dier tijden onderworpen. Hoevele steden zijn er vergeleken, bij vroeger eeuwen zoo veranderd, dat zij onherkenbaar zijn geworden, hetzij door uitbreiding, hetzij door inzinking. Andere steden zijn in den loop, der tijden geheel van den aardbodem verwoest, denk aan Sodom en Gomorrha, Herculanium en Pompeji, die of door de elementen der aarde of door vuur van den hemel door Gods Almachtige/

hand eene prooi der verderving zijn geworden. Ja zelfs die steden, die voor de kerk van Christus eene van zoo groote beteekenis zijn geweest, denk aan Jeruzalem, de stad waar de Heere onze God in den tempel als Zijn huis eenmaal op schaduwachtige wijze heeft gewoond tusschen de sjechina in het midden van zijn volk Israel is voor de schendende tand des tijds niet gespaard gebleven, maar door het vijandelijk vuur der Romeinen in 70 n. Chr. eene prooi der vlammen geworden. Terecht heeft dus de ondervinding ten allen tijde geleerd, dat geen stad hier op aarde blijvende is, noch voor de geloovigen, noch voor de ongeloovigen. Ook de ongeloovigen worden eenmaal zeker van deze aarde weggerukt door den dood en hebben hier dus geene blijvende stad; al is het dan ook, dat zij onder den indruk daarvan niet leven en zich dat/

niet willen bekennen, maar door wereldsche verstrooingen zich heen zetten over die voor hen zoo bitter droeve gedachte dat zij dit leven eenmaal vaarwel moeten zeggen. Vandaar leven zij, alsof zij eeuwig hier zouden blijven, genietende de goederen dezer aarde; ja hun binnenste gedachte is, dat hunne huizen zullen zijn in eeuwigheid; hunne wooningen, van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hunne namen. Deze waarheid nog thans, dat de mensch die in waarde is niet blijft maar wordt gelijk aan de beesten die vergaan, is voor de geloovigen een spoorslag en prikkel, om de pinnen niet te vast te steken in deze aarde, maar om hen gewillig te maken om te zoeken die blijvende, toekomstige stad. Te meer, omdat de Heere Jezus, hun Koning hun reeds had voorzegd, hoe zij weldra om de belijdenis van zijn Naam/

door hunne vijanden uit de steden zouden worden verbannen, ja verjaagd van hof en huis als ballingen ronddolende in de woestijn dezer wereld, zouden ze om zich te verbergen tegen de woede hunner vijanden zich versteken in de kloven der steenrotsen en gevangen genomen, zouden hunne vervolgers hen werpende in vunzige kerkerholen zich niet ontzien hen voor de wilde dieren te werpen of hen op de brandstapel den vuurdoop te doen te doen ondergaan. Inderdaad de geschiedenis heeft ten opzichte der geloovigen ten allen tijde de waarheid der voorzegging van den Heiland bevestigd als Hij sprak: En gij zult van allen gehaat worden om mijnen naam; maar die volstandig zal blijven tot het einde die zal zalig worden. Wanneer zij u dan in deze stad vervolgen, vliedt in de andere. Voorwaar/

deze verdrukkingen zwaar voor het vleesch om te dragen, hadden nog thans dit uitnemend voordeel, dat de geloovigen losgemaakt werden van aarde en meer genegen en begerig om te zoeken die toekomstige, blijvende stad, waarvan de Apostel verder spreekt, als hij zegt, maar wij zoeken de toekomstige, namelijk blijvende stad. Dat toch is het einddoel van de reis der geloovigen door de woestijn dezer wereld, namelijk om te komen in die toekomstige blijvende stad. Die stad welks kunstenaar en bouwmeester God is, de stad des levenden Gods, het hemelsch Jeruzalem ja het paradijs of den hemel zelf. Dat is die stad waar God alleen Koning is en zijne goddelijke heerlijkheid op het luisterrijkst openbaart aan de engelen en de zielen der vele rechtvaardigen die rondom zijnen troon staan/

dag en nacht Hem dienende in zijnen tempel. O, welk eene gewillige gehoorzaamheid betoonen die rechtvaardigen hier aan hunner God en Koning, die hen gekocht heeft met zijn dierbaar bloed. Zij beijveren zich allen om het hardst om Hem te dienen op de geringste zijner wenken, zonder ooit moede of mat te worden. En deze tol der gehoorzaamheid brengen zij hunnen God niet al zuchtende, maar vol blijdschap, daar zij staande voor Gods troon, ervaren hoe verzadiging van vreugde is voor Gods aangezicht. Ja, eene vlekkelooze heiligheid straalt van hunne aangezichten af in deze stad Gods, wijl hier alle zonde voor eeuwig eene scheidbrief is gegeven. Dit is hun sieraad, die wet der heiligheid, die alom hier heerscht in de woningen deze vele recht vaar/

digen, die uit louter genade zijn ingegaan in deze stad door de weg of poort Jezus Christus. Geen wanklank of eenig gedruisch der wereld stoort hier de goddelijke vrede, die in die hemelsche sfeer doorwaait de zielen van hen die zijn ingegaan in de eeuwige rust; ja liefde tot God is de gulden band, die allen te samen vereenigt, de hoogst wet waar door allen gewillig zich laten leiden. O, hoe groot is het goed van al de genen wier namen zijn geschreven in het boek des Levens, terwijl al die heilsgoederen en hemelsche geneugten worden genoten in het gevoel eener onverstoorbare veiligheid, daar hier Gods eigenschappen van Almacht, heiligheid en rechtvaardigheid zijn als zoovele bolwerken, die door geen vijandelijke macht zijn te beklimmen en te verstoren./

O, hoe vast gefundeerd, aller eeuwen trotseerend is dat hemelsch Jeruzalem, de stad, wier fundamenten rusten in de eeuwigheid en duurt eeuwig en altoos; ja het is eene blijvende stad ook na de voleinding der eeuwen als de aarde en de zichtbare hemelen hier beneden niet meer blijven zullen maar met een gedruisch zullen voorbijgaan. Als alles hier beneden door het vuur van Gods heiligheid wordt verteerd, zullen nogthans die genen die verwaardigd worden uit genade inwoners te zijn van deze heilige stad, eeuwiglijk daarin blijven, omdat de dood hen er niet kan uitrukken; ja de genietingen dier zalige hemelbewoners hebben een blijvend karakter, daar de Heere aldaar zijne liefhebbers doet beerven dat bestendig is; zoodat hunne erfenis in eeuwigheid zal blijven./

Deze stad nu wordt hier in onze tekstwoorden eene toekomstige genoemd, omdat zij eens door de geloovigen in Paulus tijd en verder door de geloovigen aller eeuwen in de toekomst betreden wordt, wanneer bij den dood het tijdelijke wordt verwisseld met het eeuwige. Dan zullen de zielen der gezaligden het hemelsch Jeruzalem ingaan, maar eens wanneer bij de voleinding der eeuwen hunne onsterfelijke zielen weder met hunne lichamen zullen worden vereenigd, zullen zij naar ziel en lichaam die toekomstige stad bewonen, alwaar zij het licht van de Zon of maan niet behoeven, maar het Lam Gods zelf is een eeuwig Licht, dat heel die stad en hare inwoners verlicht. Is het wonder, dat er onder de menschen zijn, die deze toekomstige stad/

zoeken, als de Apostel zegt: Wij zoeken de toekomstige stad. Wie zijn nu die zoekers? Niet alle menschen, dat zij verre. Want van nature zijn wij door de zonde zóó verduisterd in het verstand, dat wij uit kracht dier geestelijke duisternis en des ongeloofs weigeren te gelooven aan het bestaan van zulk eene stad, weshalve wij bezielde met een geest van zorgeloosheid zeggen: Laat God den hemel maar houden, zoo Hij ons slechts de aarde laat. Neen onze genegenheden strekken zich van nature niet uit naar den hemel, maar gedreven uit vijandschap der harten, zijn wij veeleer geneigd te bespotten al diegenen, die in oprechtheid des harten dat nieuwe Jeruzalem zoeken. Zoo dan, zullen wij oprechte zoekers zijn, dan moet de Heere ons door het geloof zoekers maken, daar een oprecht zoeken een/

werk is van de genade Gods in de ziel. Welk een omkeer brengt de genade Gods in de ziel al niet te weeg; het verstand wordt verlicht, waar door de ziele ziet hoe van nature alle gaven en krachten van God ontvangen in den dienst der zonde worden verbrast. Er ontstaat eene onvoldaanheid, eene ledigheid die de ziele zegt dat de aarde niet in staat is de behoeften der harten te bevredigen; zij zoekt overal de door de zonde verloren rust terug te vinden, maar alles om haar heen zegt haar “bij mij is zij niet”. Inderdaad hoe wordt hierdoor gewekt een gemis naar dat blijvend goed, dat alleen in Jezus Christus Koning van die toekomstige stad te vinden is. Zoo dan ligt aan een oprecht zoeken een gemis van het bezit dier toekomstige stad ten grondslag, daar men alleen zoekt/

datgene, wat men niet heeft. Ja, eene droefheid over dat gemis ontstaat er in de ziele, weshalve zij met den verloren zoon uitroept met droefheid in het hart en een traan in het oog: hoevele goederen, die in staat zijn mij arme, hongerige ziel te verzadigen, zijn er niet in dat hemelsch Jeruzalem, die stad met hare vele woningen. Neen, het blijft niet maar bij een wensch vol droefheid; mocht ik eens inwoner van die toekomstige stad worden, maar hij neemt ook de middelen te baat, gelijk die zoekende vrouw in het Evangelie naar de verloren penning deed, die eene kaars ontstak en keerde het huis met bezemen en zocht naarstiglijk totdat zij dezen vond. En zoo wordt hier de kaars van Gods woord ter hand genomen, want dat woord is voor alle ware zoekers steeds een licht op hun pad en een lamp voor hunnen voet, daar zij uit dat Woord alleen eene onbedriegelijke zuivere kennis/

van die stad Gods kunnen deelachtig worden; ja dat Woord maakt dat de ziele steeds meer overtuigd wordt van de noodzakelijkheid en wenschelijkheid om bezitters dier stad te worden. Zoo worden zij uit het Woord wijs ter zaligheid, mits de Geest der wijsheid, die van boven is, hen steeds bestraalt, waardoor de verborgenheden van Gods woord hun worden ontdekt. ~~Doeh die Geest~~ de Heere wil er om gebeden worden, daarom gebruiken de geloovigen het gebed en wenden door smeekingen zich gedurig tot den troon der genade, smeevende, dat dat Woord hun worde ontsloten door den Heiligen Geest, die hen leidt in alle waarheid, maar ook hun zielsoog opent voor de Zaligheid die in Jezus Christus verschenen is. Als die Zaligmaker, die door zijn verzoenend lijden en sterven de gemeenschap tusschen hemel en aarde heeft tot stand gebracht. O, hoe meer zij in de Schriften worden ingeleid, des te duidelijker/

zien zij daarin Jezus Christus als de weg, die poort, die hun die toekomstige stad kan binnen leiden. En waar het geloof de ziel met Christus vereenigt, daar onderzoeken zij zich zelve, of zij in het geloof zijn en vragen gedurig om versterking van dat geloof; opdat zij door het geloof verzekerd worden, dat zij niet meer zich zelve toebehooren, maar het eigendom van Jezus Christus zijn. In Hem toch vinden zij een Gids, die hen zeker zal leiden in die toekomstige hemelstad, in Hem zien zij een machtige Leidsman, die al hunne benauwdheden zorgen en vijanden op hun levensweg kan en zal overwinnen; ja door het geloof worden zij verzekerd, dat hun heerlijke Koning aan het eind van hun levensweg eens bij den dood de poort van het hemelsch Jeruzalem zal ontsluiten en hen tot zich nemen in die plaats der eeuwige heerlijkheid./

Al is het dus, dat de zoekers naar die toekomstige stad, eene moeilijke, dikwerf zware weg hebben hier beneden, daar zij hun zelfs zaligheid hebben uit te werken met vreeze en beven, nochtans de mond der waarheid zelf getuigt het in de woorden zoekt en gij zult vinden, het eind van hun weg is zalig, daar zij vinden die weg, die poort tot van het Jeruzalem, dat boven is. Komt, alee wij ons zelve afvragen, of wij reeds in waarheid zijn zoekers van die toekomstige stad, zoo laat ons vooraf met elkander zingen uit Ps 87 vs 2.

Toepassing.

Is het niet waar geliefden, dat de meeste menschen die gedachte: Wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige, moeilijk tot de hunne kunnen maken. Neen, veeleer zeggen zij; Wij hebben hier eene blijvende stad en zoeken/

geen toekomende. Welk eene zelf verblinding. Maar zal dan straks de dood u niet uit deze plaats weg rukken, gelijk zoovele begravenissen en aankondigen van sterfgevallen zoovele roepstemmen zijn, die u zeggen: Gij hebt hier geen blijvende stad. Is het niet eene onverantwoordelijk dwaasheid, hier te leven, gelijk zoo velen doen, als of men nimmer deze aarde zou verlaten, al zijn tijd, krachten en gaven bestedende in den dienst der wereld; ja van den vroegen morgen tot den laten avond te zwoegen en te schrapen en zoo geheel in deze aarde op te gaan, alsof men er eeuwig zou blijven. In waarheid zulken geestelijke vreemdelinge, die hier geen blijvende stad hebben, maar in hun leven en wandel inderdaad toonen zoekers naar die toekomende stad te zijn, hoe weinige zijn er, hoe dun zijn ze gezaaid, die de goederen/

dezer aarde, hun ambt en stand hebben als niet bezittenden. Wel worden er gevonden, die wenschen eenmaal ten hemel in te gaan, maar die wensch is slechts eene vluchtige gedachte en voorbijgaande begeerte, die gelijk een morgenwolk alras verdwijnt; gelijk een Bileam zeggen ze: Mijne ziel sterve den dood der oprechten en mijn uiterste zij gelijk het zijne. Ach, de zulken willen wel met de godzaligen sterven, maar niet met hen leven. Inderdaad hoevelen zijn er, die nog nooit met droefheid bezield zijn geweest met de gedachte dat zij van nature bewoners der hel zijn en de hemel missen. In hunne zorgeloosheid beelden zij zich in, dat de hemel hun deel is, zonder dat zij eenige gegronde rede hebben waarom zij dat denken en toch die dwaze inbeelding is oorzaak, dat zij nooit zoekers worden./

O, zeggen ze, waarom zou ik den hemel zoeken? Die weg is ruim en gemakkelijk te vinden en zoo dartelen zij de wereld door, om wanneer straks de dood binnen de vensters klimt slecht met een roep: o God wees mij zondaar genadig, van de aarde in den hemel over te stappen. Ach, die dwaaze lichtzinnige gedachte is oorzaak, dat er zoo weinig zoekers naar den hemel gevonden worden. Maar is dat niet de waarheid? Treed dan zelf eens als rechter op en oordeel eens onpartijdig bij de beantwoording dezer vragen: Waarheen gaan uwe gedachten en overleggingen des harten, kruipen zij steeds over de aarde, vol zijnde van de dingen dezer wereld, of vliegen zij, gelijk de arenden op ten hemel? Waar strekken zich uwe genegenheden naar uit, naar de dingen dezer aarde of naar den hemel? Waar toch uw schat is, al daar zal ook uw hart zijn. Kunt gij dan met den Psalmist betuigen./

Wien heb ik nevens U in den hemel; nevens U lust mij ook niets op aarde. Welk gebruik maakt gij van de genademiddelen, die God u gegeven heeft, onderzoekt gij ook gedurig uit Gods Woord, om meer kennis aangaande die toekomende stad te krijgen? Kent gij die zielsworstelingen door gebeden en smeekingen voor den troon der genade, om in die stad Gods binnen gelaten te worden? Och, wat ik u bidden mag, onderzoekt u zelven naauw, daar de tijd voorts kort is, en gij weet niet hoe spoedig gij door den dood kunt opgeroepen worden om rekenschap te geven van uw rentmeesterschap?

De tijd om te zoeken in het heden der genade, snelt op adelaarsvleugelen daarheen; bedenk, hoe vreezelijk het zou zijn, zoo gij behoortet onder het getal der genen, van wie de Heere zegt: Velen zullen zoeken in te gaan, maar zullen niet kunnen ingaan./

Daarom rust niet eer gij verzekerd zijt, burgers van die toekomstige stad te zijn. Vraagt gij mij, maar hoe zal ik het weten, dat ik als burger van het zien daarboven word opgenomen? Weet dan, dat gij in de stad Gods, in den hemel niet ingaat dan door de voorstad dat is de gemeente van den levende God hier op aarde. Meen echter niet, dat het zonder meer genoeg zij, lid van de kerk des Heeren te zijn door uwe belijdenis; neen, het komt er maar op aan, te weten, of gij in waarheid medeburgers der heiligen en huisgenooten Gods zijt. En wilt gij weten of gij in de kerkt zijt ingeburgerd? Zoo vraag ik u: Zijt gij in de voorstad ingegaan door de poort Jezus Christus gij moet toch door den Heere Jezus ingaan in die hemelstad: Ik ben, zegt hijzelf in Joh 10: 9 de deur ; indien iemand door mij ingaat, die zal behouden worden en hij zal ingaan en uitgaan en vrede vinden./

Zijt gij wel ooit tot een burger geboren in die voorstad? Daar zijn geen burgers in die stad of zij zijn er in geboren, niet door eene natuurlijke, maar door eene bovennatuurlijke wedergeboorte, die eene geboorte uit den Geest genaamd wordt. Wilt gij dan weten of gij in waarheid burgers van het dien daar boven zijt, vraagt het u zelve eens af, of gij deel hebt aan die wedergeboorte? Want ook daar toe is men wedergeboren. Tot de onverderfelijke erfenis, die in den hemel bewaard wordt. Hebt gij reeds de wereld verlaten, die niet blijvende stad hier beneden; zoodat gij gezien hebt, hoe zij uwe kostelijke ziel niet waard is, weshalve gij haar ontvliedende gezocht hebt die blijvende stad. Ja, hebt gij den Koning dier stad Jezus Christus trouw gezworen; zoodat gij in uw hart voorgenomen hebt als een getrouw/

burger uw Koning te eeren, Hem gewillig te dienen, voor Hem te midden dezer wereld te strijden, door Hem u te laten leiden, door zijne kracht en genade uwe vijanden te bekampen en overwinnen? Wilt gij zoo dezen Koning gehoorzamen tot den dood, daar Hij toch in Zijne blijvende stad niemand duldt, dan die Hem gehoorzaamheid betoont en gewillig Hem volgt, volgens de woorden van den Psalmist: Gij hebt een gewillig volk ten dage van uwe heirkraft. Wilt gij als een gewillig volk voor zijne ordonnantiën, die Hij in zijne kerk verordineerd heeft u buigen? Vindt gij dat niet, zoo rust niet eer gij er deel aan hebt, en door zóó te zoeken, zult gij vinden. En gij die op reis zijt naar die toekomstige stad, o onthoud, dat gij hier geene blijvende stad hebt. Gedenkt dan de vrouw van Lot en zie met haar onderweg naar Zoar, niet meer om/

naar het Sodom der wereld. Zoudt gij u daarin nog groote dingen zoeken? Zoekt ze niet; zeide de Heere eens tot Baruch. Och, dat daarentegen uw aangezicht meer gericht zij naar die toekomstige stad; zoekt haar geduriglijk; ja laat het u eene gedurige smart zijn, dat gij haar nog mist en dat deze droefheid in u verwekke een verlangen en begeerte om eens haar te betreden. Toont ook in uw gedrag, dat gij de toekomstige stad zoekt; zoodat gij onberispelijk en oprecht zijt, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder de welke gij schijnt als lichten in de wereld. En zoo zult gij langs den weg van zoeken ook eens vinden; de tijd zal komen dat gij in die toekomstige stad zult worden ingeleid de dood zal u de weg zijn tot die langverwachte stad der eeuwige geluk/

zaligheid. Daar zult gij dan ondervinden dat het niet te vergeefs geweest is naar zulk een stad gezocht te hebben; van zoekers zult gij dan bezitters worden van eene stad, waar alles schitteren zal van sieraad en heerlijkheid; van eene stad, waar de eeuwige God u tot een woning zal zijn en het verheerlijkte Lam tot uw Leidsman. Van eene stad, waar het uw eeuwig en bestendig deel zal zijn volmaakt God te kennen te lieven en te loven en waar gij onder den glans van Jehohva's heerlijkheid onder de lofzangen der hemelingen weggerukt, u eeuwig in God verliezen zult. Amen.

Ps 138:3

Ps 25:2

XII Art d. gel

Hebr 13: 1-17

~~Ps 73: 12 en 13~~ of Ps 42: 1 en 2

Ps 87:2

Ps 138:3